

Az ember hangulata napról-napra, percről-percre változik. Van úgy, hogy az érzéseink a magasba repítenek, de egy rossz nap teljesen a mélybe ránthat. Talán közhely, de ez az ide-oda zuhanás uralta a féléveimet. Többször ültem a gödör alján, de rengeteg boldog pillanat részese is lehettem, folyton változott nézőpontom. Fent és lent. Úgy érzem már soha nem lesz ez másként. Csak sodor az élet, és a végén elfelejtek ráeszmélni arra: hol is vagyok most?

